

הוֹדוּ לַיהוָה קִרְאוּ בְשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ
 בְּעַמִּים עֲלִילָתוֹ: שִׁירוּ לוֹ זִמְרוֹ-לוֹ
 שִׁיחוּ בְּכָל-נַפְלָאוֹתָיו: הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קֹדֶשׁוֹ
 יִשְׁמַח לֵב מִבְּקָשֵׁי יְהוָה: דְּרָשׁוּ יְהוָה
 וְעֲזֹז בְּקִשׁוֹ פָּנָיו תִּמְיֹד: זְכְרוּ נַפְלָאוֹתָיו
 אֲשֶׁר עָשָׂה מִפְתֵּיו וּמִשְׁפָּטֵי-פִיהוּ: זֶרַע
 יִשְׂרָאֵל עֲבָדוּ בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו: הוּא יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ בְּכָל-הָאָרֶץ מִשְׁפָּטֵיו: זְכְרוּ
 לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּבַר צִוְּהָ לְאַלְפֵי דוֹר: אֲשֶׁר
 פָּרַת אֶת-אַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ לִיצְחָק: וַיַּעֲמִידָהּ
 לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: לֵאמֹר לְךָ
 אֶתֵּן אֶרֶץ-כְּנָעַן חֶבֶל נַחֲלָתְכֶם: בְּהִיּוֹתְכֶם
 מְתֵי מִסְפָּר כְּמַעַט יְגָרִים בָּהּ: וַיִּתְּהֶלְכוּ מִגְּוֵי
 אֶל-גְּוֵי וּמִמַּמְלָכָה אֶל-עַם אֲחֵר: לֹא-הִנִּיחַ
 לְאִישׁ לַעֲשֹׂקָם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מַלְכִּים: אֶל-
 תִּגְעוּ בְּמִשְׁיַחִי וּבִנְבִיאִי אֶל-תִּרְעוּ: שִׁירוּ
 לַיהוָה כָּל-הָאָרֶץ בִּשְׁרוּ מִיּוֹם-אֶל-יוֹם
 יְשׁוּעָתוֹ: סִפְּרוּ בְּגוֹיִם אֶת-כְּבוֹדוֹ בְּכָל-
 הָעַמִּים נַפְלָאוֹתָיו: כִּי גָדוֹל יְהוָה
 וּמַהֲלֵל מְאֹד וְנוֹרָא הוּא עַל-כָּל-אֱלֹהִים: כִּי

את המזמור הזה
 אמרו דוד המלך
 וכל ישראל
 כאשר העלו את
 ארון ברית ה'
 לירושלים
 בשמחה בתוף
 ובכינור.
 תוכן המזמור
 הוא, קריאה לעם
 ישראל ללכת
 בדרכו של
 אברהם אבינו,
 ולהפיץ את שם
 ה' ודרכיו בכל
 העולם. בזכות
 התכונה הזאת
 כרת ה' ברית
 עם האבות על
 התורה ועל ארץ-
 ישראל.

דוד מזכיר את
 הקריאה הזאת
 בעת העלאת
 הארון לירושלים
 כי באחרית
 הימים ינהרו כל
 העמים
 לירושלים
 ויבקשו ללמוד
 מעם ישראל
 דרכי התנהגות
 ואורחות חיים.

יאהדונהי

כָּל־אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים יִסְדִּיק מַעַס יְהוָה וְיִהְיוּ אֲדָנֵי יִהְיוּ אֲדָנֵי
שָׁמַיִם עָשָׂה: הוֹד וְהָדָר לִפְנֵי עֵז וְחִדּוּהָ
בְּמִקְמוֹ: הָבוּ לַיהוָה יִהְיוּ אֲדָנֵי יִהְיוּ אֲדָנֵי מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים
הָבוּ לַיהוָה יִהְיוּ אֲדָנֵי יִהְיוּ אֲדָנֵי כְבוֹד וְעֵז: הָבוּ לַיהוָה
יִהְיוּ אֲדָנֵי כְבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה וּבֹאוּ לִפְנֵי
הַשְׁתַּחֲוֹ לַיהוָה יִהְיוּ אֲדָנֵי יִהְיוּ אֲדָנֵי בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ: חִילוֹ
מִלִּפְנֵי כָל־הָאָרֶץ אֶף־תִּכּוֹן תִּבְל בַּל־תִּמּוֹט:
יִשְׁמַחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם
יְהוָה יִהְיוּ אֲדָנֵי יִהְיוּ אֲדָנֵי מֶלֶךְ: יִרְעֶם הַיָּם וּמְלוֹאוֹ יַעֲלֶץ
הַשִּׁדָּה וְכָל־אֲשֶׁר־בוֹ: אֲזוּ יִרְנְנוּ עֲצֵי הַיַּעַר
מִלִּפְנֵי יְהוָה יִהְיוּ אֲדָנֵי יִהְיוּ אֲדָנֵי כִּי־בָא לִשְׁפּוֹט אֶת־
הָאָרֶץ: הוֹדוּ לַיהוָה יִהְיוּ אֲדָנֵי יִהְיוּ אֲדָנֵי כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם
חֲסִדּוֹ: וַיֹּאמְרוּ הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְקַבְּצֵנוּ
וְהַצִּילֵנוּ מִן־הַגּוֹיִם לְהַדּוֹת לְשֵׁם קֹדֶשׁךָ
לְהַשְׁתַּבֵּחַ בְּתִהְלֶתְךָ: בְּרוּךְ יְהוָה יִהְיוּ אֲדָנֵי יִהְיוּ אֲדָנֵי אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וַיֹּאמְרוּ כָל־
הָעַם אֲמֵן וְהִלֵּל לַיהוָה יִהְיוּ אֲדָנֵי יִהְיוּ אֲדָנֵי:

אמר רבי
יהודה: שלוש
מצוות נצטוו
ישראל
בכניסתן
לארץ: למנות
להם מלך,
להכרית זרעו
של עמלק
ולבנות להם
בית הבחירה.
וזמור זה
מדבר על
מלכות ה'
שבאה לעולם
דרך מלכות
ישראל. "אל
נקמות" – כנגד
עמלק. "חנכות
הבית" – כנגד
בית הבחירה.

רוֹמְמוּ יְהוָה יִהְיוּ אֲדָנֵי יִהְיוּ אֲדָנֵי אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוֹ לַהֲדָם
רָגְלֵינוּ קְדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוּ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוֹ לַהֲרָ קְדוֹשׁ כִּי־קְדוֹשׁ יִהְיוּ אֲדָנֵי יִהְיוּ אֲדָנֵי

פסוקים
מתהילים
שמדברים על
הצפיה שלנו
לבנין המקדש
"הדם רגליו"
של הקב"ה.

יְהוָה יְהוָה יֵאָדָהּ אֱלֹהֵינוּ: וְהוּא רַחוּם | יְכַפֵּר עֲוֹן
וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אִפּוֹ וְלֹא יַעֲזֹב
כָּל־חַמְתּוֹ: אַתָּה יְהוָה יְהוָה יֵאָדָהּ לֹא־תִכְלֹא
רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי חֲסִדְךָ וְאַמְתָּךְ תָּמִיד יִצְרוּנִי:
זְכֹר־רַחֲמֶיךָ יְהוָה יְהוָה וְחֲסִדֶּיךָ כִּי מַעֲוֹלָם
הָמָּה: תִּנּוּ עֹז לְאֱלֹהִים עַל־יִשְׂרָאֵל גְּאוּתוֹ
וְעֹזוֹ בַּשָּׁחֲקִים: נוֹרָא אֱלֹהִים מִמְּקוֹדְשֶׁיךָ אֵל
יִשְׂרָאֵל הוּא נִתֵּן | עֹז וְתַעֲצֻמוֹת לָעַם בְּרוּךְ
אֱלֹהִים:

אֵל־נִקְמֹת יְהוָה יְהוָה יֵאָדָהּ אֵל נִקְמֹת
הוֹפִיעַ: הַנְּשֵׂא שֹׁפֵט הָאָרֶץ
הַשֵּׁב גָּמוּל עַל־גָּאִים: לִיהוָה יְהוָה הִישׁוּעָה
עַל־עַמְּךָ בִּרְכַתְךָ סֶלָה: יְהוָה יְהוָה יֵאָדָהּ צְבָאוֹת
עֲמָנוּ מִשְׁגֵּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְהוָה יְהוָה
צְבָאוֹת אֲשֶׁר־אֵלֶם בָּטַח בְּךָ: יְהוָה יְהוָה יֵאָדָהּ
הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם־קִרְאָנוּ:
הוֹשִׁיעָה | אֶת־עַמְּךָ וּבִרְךָ אֶת־נַחֲלָתְךָ וְרַעַם
וְנִשְׂאֵם עַד־הָעוֹלָם: נַפְשֵׁנוּ צִדִּיק לְהַדְגִּישׁ תְּחִלָּתָהּ חֲפָתָה
לִיהוָה יְהוָה יֵאָדָהּ (יְכוּיִן רֹאשִׁי תִּיבּוֹת שֵׁם נח"ל) עֲזָרְנוּ וּמִגִּנָּנוּ
הוּא: כִּי־בּוֹ יִשְׁמַח לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם קִדְשׁוֹ

כנגד רצונו של
עם ישראל
להטיב לעולם,
באים רשעים
מאומות העולם
ופוגעים בקודשי
ישראל ובחבמי
ישראל.
כנגד כוחות אלו
אנו אומרים
פסוקי א-ל
נקמות ומכוונים
בהם בעיקר
שינקום ה' נקמת
עשרת הדוּגִי
מלכות וכל אלו
שנהרגו על
קידוש ה'.

בטח־נֹו: יְהִי־חֶסֶדְךָ יְהוָה־אֱדֹנִי יֵאָהֳדוּנָהי עָלֵינוּ כָּאֲשֶׁר
יִחַלְנוּ לָךְ: הִרְאֵנוּ יְהוָה־אֱדֹנִי יֵאָהֳדוּנָהי חֶסֶדְךָ וְיִשְׁעֶךָ
תִּתֶּן־לָנוּ: קוֹמָה עֲזֹרְתָהּ לָנוּ וּפְדֵנוּ לְמַעַן
חֶסֶדְךָ: אֲנֹכִי יְהוָה־אֱדֹנִי יֵאָהֳדוּנָהי אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלֶיךָ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הֶרְחַב־פִּיךָ וְאִמְלֵא־הוֹ: אֲשֶׁר־
הָעָם שָׁכְכָה לוֹ אֲשֶׁר־הָעָם שִׁיְהוָה־אֱדֹנִי יֵאָהֳדוּנָהי
אֱלֹהָיו: וְאֲנִי בַּחֶסֶדְךָ בִּטְחֹתִי יִגַּל לְפִי
בִּישׁוּעָתְךָ אֲשִׁירָה לִיהוָה־אֱדֹנִי יֵאָהֳדוּנָהי כִּי גָמַל עָלַי:
אֲרוֹמַמְךָ יְהוָה־אֱדֹנִי יֵאָהֳדוּנָהי כִּי דָלִיתִנִּי וְלֹא־
שָׁמַחַת אִיבִי לִי: יְהוָה־אֱדֹנִי יֵאָהֳדוּנָהי
אֱלֹהֵי שׁוּעָתִי אֱלֹהֵי וְתִרְפָּאֵנִי: יְהוָה־אֱדֹנִי יֵאָהֳדוּנָהי
הָעֲלִית מִן־שָׁאוֹל נַפְשִׁי חֲיִיתִנִּי מִיַּרְדֵּי־בֹר:
זָמְרוּ לִיהוָה־אֱדֹנִי יֵאָהֳדוּנָהי חֲסִידָיו וְהוֹדוּ לְזִכֹּר
קִדְשׁוֹ: כִּי רָגַע בְּאִפּוֹ חַיִּים בְּרָצוֹנוֹ בַּעֲרֵב
יֵלִין בָּכִי וְלִבְּקָר רִנָּה: וְאֲנִי אִמְרָתִי בְּשִׁלּוֹי
בַּל־אֶמוּט לְעוֹלָם: יְהוָה־אֱדֹנִי יֵאָהֳדוּנָהי בְּרָצוֹנְךָ
הָעֲמַדְתָּהּ לְהַרְרִי עֲזוֹ הַסִּתְרָתָּ פָנֶיךָ הֵייתִי
נִבְהַל: אֱלֹהֵי יְהוָה־אֱדֹנִי יֵאָהֳדוּנָהי אֶקְרָא וְאֶל־אֲדֹנִי
אֶתְחַנֵּן: מִה־בְּצַע בְּדָמַי בְּרִדְתִּי אֶל שַׁחַת

דוד המלך
אמר את
הפסוקים האלו
כברכת תודה
על ההתחזקות
של עם
ישראל, שהיה
בתחילה
מפורד
לשבטים,
התאחד והפך
לממלכה
חזקה.
אנו אומרים
פסוקים אלו,
כדי לשאוב
מהם כוח
להתחזק
לקראת
אמירת פסוקי
"יה' מלך"
שנאמרים
בקול ובעמידה.